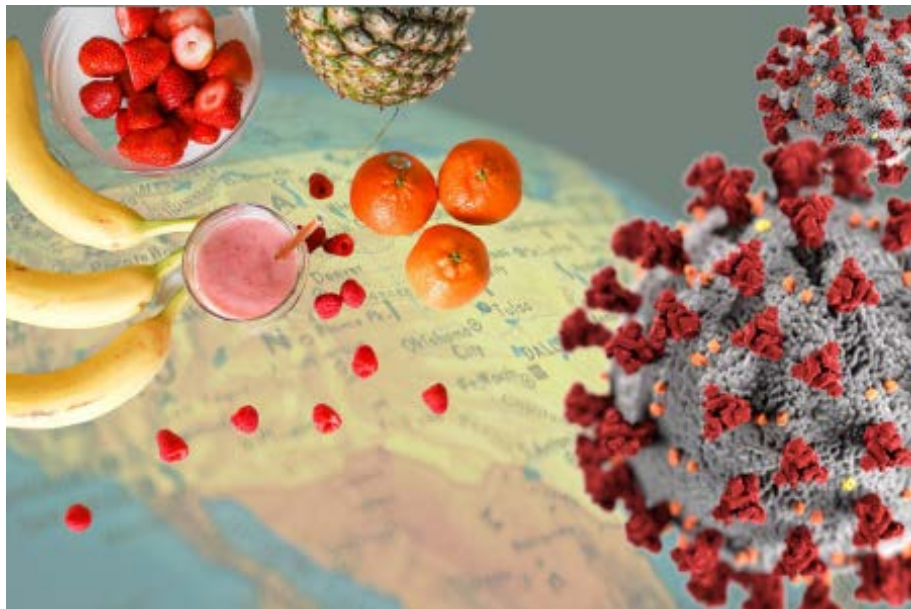

Πως θα ήταν ο κόσμος χωρίς γεύση και όσφρηση; Το πλήγμα του κορωνοϊού που κανείς δε συζητάει.

Η δεύτερη ερώτηση, την οποία κάνει κανείς σε κάποιον που υποψιάζεται ότι έχει νοσήσει από κορωνοϊό είναι το αν, πέρα από βήχα και πυρετό, υποφέρει από απώλεια γεύσης και όσφρησης. Οι μελέτες έδειξαν πως η πλειοψηφία των ασθενών, με ήπια εξέλιξη της νόσου, τουλάχιστον στο πρώτο κύμα της πανδημίας παρουσίασε κυρίως αυτό ακριβώς το σύμπτωμα, οπότε όταν κάποιος δεν μπορεί να μυρίσει και να γευτεί το φαγητό του καλό θα είναι να θορυβηθεί και να κάνει το τεστ.

Η απώλεια γεύσης και όσφρησης, σύμφωνα με τις έρευνες είναι κάτι προσωρινό, καθώς οι περισσότεροι ανακτούν τις αισθήσεις τους σε μερικές εβδομάδες μετά την ανάρρωση. Κι εδώ ακριβώς βρίσκεται το πρόβλημα: υπάρχουν κάποιοι που δεν συνέρχονται πλήρως, τουλάχιστον σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Σύμφωνα με την Βρετανίδα γιατρό Claire Hopkins, που πρωτοστάτησε στη χώρα της στην εκστρατεία αναγνώρισης αυτών των συμπτωμάτων ως ένδειξη προσβολής από κορωνοϊό, το 10% των ασθενών συνεχίζουν να υποφέρουν από την απώλεια όσφρησης επί μακρόν μετά την ανάρρωσή τους.

Τα πράγματα είναι σοβαρά, καθώς το να χάνει για παράδειγμα κανείς την ικανότητά του να αντιλαμβάνεται τις οσμές είναι επικίνδυνο, μιας και δεν μπορεί να αντιληφθεί ενδεχόμενες απειλές για τη ζωή του π.χ. αν κάτι καίγεται ή αν υπάρχει κάποια διαρροή. Αλλά αυτό δεν είναι το μόνο πρόβλημα. Αναρωτηθείτε απλά πως θα είναι η καθημερινότητά σας αν δεν μπορείτε να νιώσετε τι τρώτε, ειδικά αν σας αρέσει το φαγητό, η μαγειρική και γενικά οι γεύσεις. Εφιάλης; Ναι. Αν τα πράγματα δεν έχουν καμία γεύση τότε τι νόημα έχουν όλα τελικά.

Πρόσφατα, το περιοδικό Eater έκανε μια μεγάλη έρευνα σε ανθρώπους που ανάρρωσαν από κορωνοϊό, προκειμένου να ανακαλύψει πόσο κράτησε η απώλεια των αισθήσεων και τι γεύση τους άφηναν τα φαγητά σε σχέση με πριν. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η μικρότερη διάρκεια απώλειας των αισθήσε-

ων της γεύσης και της όσφρησης κράτησε περίπου 2 μήνες ενώ για κάποιους αυτό το σκοτεινό τούνελ έφτασε στους 10 μήνες. Αρκετοί, επίσης, μπορεί να μην έχασαν εντελώς την ικανότητα να μυρίζουν και να γεύονται, εντούτοις δήλωσαν πως αυτές οι ικανότητες αλλοιώθηκαν σημαντικά. Μερικοί ανέφεραν ότι δεν τους αρέσει πλέον η μυρωδιά του ψημένου κρέατος, ενώ κάποιοι άλλοι πως κατά τη διάρκεια της ασθένειας τα μήλα μύριζαν άσχημα και η γεύση ήταν απαίσια. Φυσικά, ούτε συζήτηση για το αν μπορούν πλέον να γευτούν και να απολαύσουν το κρασί -οτιδήποτε περιλαμβάνει αλκοόλ δεν «στεκέται» σωστά στο στόμα! Τέλος, σε ότι αφορά στα λαχανικά και στις σαλάτες, οι περισσότεροι υποστήριξαν πως οι γεύσεις σήμερα μοιάζουν περισσότερο χάρτινες κι ότι τα κρεμμύδια αφήνουν την οσφρητική αίσθηση του προπανίου, ενώ δεν ήταν λίγοι όσοι τόνισαν πως κάθε τι που γεύονται πλέον νιώθουν ότι έχει αποκτήσει τις ιδιότητες του φαγητού, το οποίο έχει αφεθεί να μπαγιατέψει στο ψυγείο.

